

LĒNPRĀTĪBA PĀRBAUDĪJUMOS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ec 24:15–27, 2Moz 32:1–14, Mt 5:43–48, 1Pēt 2:18–25, Ps 62:1–8.

ATMIŅAS PANTS:

“Svētīgi lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi” (Mt 5:5)

Vārdu “lēnprātīgs” mēs nedzirdam bieži, varbūt vienīgi tad, kad lasām par Mozu vai pētām Svētību vārdus. Nav arī grūti izdomāt, kāpēc tā. Lēnprātība ir definēta kā “ievainojuma izturēšana ar pacietību un bez aizvainojuma”. Nav brīnums, ka mēs par to daudz nedzirdam. Tā ir īpašība, ko mūsdienu kultūrā ne pārāk ciena. Reizēm Bībele tulko šo vārdu kā “pazemīgs”. Arī pazemība ir rakstura iezīme, kas lielākajā daļā kultūru netiek uzskatīta par vēlamu.

Tomēr lēnprātība, ievainojuma izturēšana ar pacietību un bez aizvainojuma, ir viena no visspēcīgākajām Jēzus un Viņa sekotāju rakstura īpašībām. Tajā pašā laikā tā nav pašmērķis; gara lēnprātība var būt spēcīgs ierocis to rokās, kas atrodas sāpēs un ciešanās. Patiešām, pārbaudījumu ugunis ir lieliska vieta, kur mācīties sirds lēnprātību, jo, pateicoties mūsu pašu lēnprātībai un salauztajām vietām, mēs varam būt spēcīgi liecinieki Dievam.

NEDĒĻAS KOPSKATS:

Kāda ir saistība starp ciešanām un lēnprātību? Kā mēs savā lēnprātībā un dzīves neveiksmēs varam būt liecinieki citiem? Kā lēnprātība kristiešiem patiešām var būt spēks, nevis vājums?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 3. septembrī.

Lauzta maize un izliets vīns

Osvalds Čembers teicis, ka mums ir jākļūst citiem par “lauztu maizi un izlietu vīnu”. Ko, tavuprāt, viņš ar to domāja? _____

Visā Bībelē atrodami piemēri, kur cilvēki tika “salauzti”, lai kalpotu citiem. Mozus bija aicināts izturēt nebeidzamas baumu un kritikas viļņus, kad viņš vadīja ļaudis uz Apsolīto zemi. Jāzeps tika aicināts ceļojumā, kas iekļāva nodevību un apcietinājumu, līdz viņš tika iecelts kalpošanas postenī Ēģiptē. Katrā gadījumā Dievs pieļāva situācijas, lai Viņa ļaužu dzīve varētu kļūt par Viņa žēlastības un rūpju skatuvi – ne tikai viņu pašu labā, bet arī citiem par labu. Tieši tāpat Dievs var izmantot arī mūs. Ir viegli justies dusmīgam vai ievainotam šādā situācijā. Bet, kā mēs vakar runājām, lēnprātība ir Dieva dota spēja izturēt šādus pārbaudījumus “ar pacietību un bez aizvainojuma”.

Izlasi Ec 24:15–27. Kas šeit notiek? Kāpēc Ecēhiēls bija nonācis pārbaudījumos? _____

Ec 24:24 Dievs saka: “Tā Ecēhiēls būs jums par zīmi, lai jūs darītu, kā viņš darījis, un, kad tas notiks, jūs arī atzīsit, ka Es esmu Dievs Tas Kungs.” Ar Ecēhiēla parauga palīdzību Israēla ļaudis tiks pārlicināti par patiesību, kas ir Dievs, augstākais Kungs, – un viņi redzēs šo patiesību, piedzīvojot pravietojuma piepildīšanos, ko simbolizēja Ecēhiēla dzīve un ciešanas, ko viņš piedzīvoja. Kurš lai zina, cik daudz cilvēku ieraudzīs “augstāko Kungu”, pateicoties mūsu salauztajai dzīvei?

Agri vai vēlu dzīve mūs visus salauž. Kāda ir tava salauztās dzīves pieredze? Kādas mācības tu esi apguvis? Kā Kungs var izmantot tavu salauzto dvēseli, lai palīdzētu citiem cilvēkiem? _____

Aizlūdzot par žēlastību

Izlasi 2Moz 32:1–14. *Kāda ir Mozus loma šeit?* _____

Pēc tam, kad cilvēki bija sākuši pielūgt zelta teļu, Dievs nolēma, ka viņi ir aizgājuši par tālu, un paziņoja, ka Viņš iznīcinās šos cilvēkus un padarīs Mozu par lielu tautu. Bet tā vietā, lai pieņemtu Dieva piedāvājumu, Mozus lūdza Dievu parādīt žēlastību Viņa ļaudīm, un Dievs atmaiga.

2Moz 32:1–14 izvirza divus svarīgus jautājumus. Pirmkārt, Dieva piedāvājums iznīcināt dumpīgos cilvēkus un svētīt Mozu bija pārbaudījums viņam. Dievs gribēja, lai Mozus parāda, cik daudz līdzjūtības viņš izjūt pret šiem ārkārtīgi nepaklausīgajiem ļaudīm. Un Mozus pārbaudījumu izturēja. Līdzīgi Jēzum viņš lūdza pēc žēlastības grēciniekiem. Tas atklāj kaut ko ļoti interesantu: dažreiz Dievs var mums palīdzēt piedzīvot pretestību; Viņš var ļaut mums nokļūt pārbaudījumu ugunīs, lai Viņš, mēs un vērojošais universs varētu novērtēt, cik daudz žēlastības mums ir pret tiem, kas ir untumaini.

Kādus iemeslus Mozus nosauca, lūdzot Kungu neiznīcināt Israēlu? _____

Otrkārt, šie panti parāda, ka pretestība un nepaklausība ir aicinājums atklāt žēlastību. Žēlastība ir vajadzīga, kad cilvēki to vismazāk ir pelnījuši. Bet, kad viņi vismazāk to ir pelnījuši, mēs arī jūtamies vismazāk gatavi to piedāvāt. Kad Mozus māsa Mirjama viņu kritizēja, viņš sauca uz Kungu, lai Viņš dziedina viņu no spitālības (4Moz 12). Kad Dievs bija dusmīgs uz Korahu un viņa sekotājiem un draudēja viņus visus iznīcināt, Mozus krita uz sava vaiga, lai lūgtu pasargāt viņa dzīvību. Nākamajā dienā, kad Israēls kurnēja uz Mozu dumpinieku nāves dēļ un Dievs atkal draudēja viņus iznīcināt, Mozus krita uz sava vaiga un lūdza Āronu ātri veikt salīdzināšanu par viņiem visiem (4Moz 16). Savā lēnprātībā, savā nesavtībā šī pārbaudījuma vidū Mozus meklēja žēlastību to labā, kas noteikti nebija to pelnījuši.

Padomā par cilvēkiem ap tevi, kas, pēc tavām domām, vismazāk ir pelnījuši žēlastību.

Kā tu vari lēnprātībā un nesavtīgā pazemībā būt viņiem par Dieva žēlastības atklāsni?

Mīlot tos, kas mūs ievaino

Kāds reiz teicis: “Mīlēt savus ienaidniekus nenozīmē, ka mums ir jāmīl netīrumi, kuros ir apglabāta pērle; drīzāk tas nozīmē, ka mēs mīlam pērli, kas atrodas pišļos [..]. Dievs nemīl mūs tāpēc, ka mēs pēc savas dabas būtu mīlami. Bet mēs kļūstam mīlami, jo Viņš mūs mīl.”

Kad tu raugies uz saviem “ienaidniekiem”, ko tu parasti redzi – pērli vai ap to esošos netīrumus? _____

Izlasi Mt 5:43–48. Jēzus aicina mūs mīlēt un lūgt par saviem ienaidniekiem. Kādu piemēru no dabas Jēzus šeit min, lai palīdzētu mums saprast, kāpēc mums vajadzētu mīlēt savus ienaidniekus? Ko Viņš šeit vēlas mums iemācīt? _____

Mt 5:45 Jēzus izmanto Savu Debesu Tēvu kā piemēru, lai ilustrētu, kā mums vajadzētu izturēties pret tiem, kas mūs ievaino, kas varbūt noliek mūs visļaunākajos pārbaudījumos. Jēzus saka, ka Viņa Tēvs sūta svētību lietu gan pār taisnajiem, gan pār netaisnajiem. Ja Dievs dod lietu pat netaisnajiem, tad kā arī mums pret viņiem vajadzētu izturēties?

Jēzus necenšas pateikt, ka mums vienmēr ir jābūt siltām, pūkainām jūtām pret ikvienu, kas mums sagādā problēmas, lai gan arī tas ir iespējams. Pamatā mīlestība pret ienaidniekiem nav domāta kā jūtas, kas mums ir pret viņiem, bet kā īpaša darbība pret viņiem, kas atklāj rūpes un gādību.

Jēzus noslēdz šo sadaļu ar pantu, kas bieži izraisa daudz debašu: “Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs.” (Mt 5:48) Bet kontekstā šī panta nozīme ir ļoti skaidra: tiem cilvēkiem, kas grib būt pilnīgi, kā Dievs ir pilnīgs, ir jāparāda mīlestība pret saviem ienaidniekiem, kā Dievs parāda mīlestību pret Saviem ienaidniekiem. Būt pilnīgam Dieva skatījumā nozīmē mīlēt pretestību, un, lai to izdarītu, ir nepieciešama sirds lēnprātība, ko tikai Dievs var dot.

Paturot prātā mūsu lēnprātības definīciju (“izturēt ievainojumu ar pacietību un bez aizvainojuma”), izveido sarakstu ar izmaiņām, kam jānotiek, lai ļautu Kungam dot tev tādu sirds lēnprātību, kas palīdzēs tev iegūt pareizo attieksmi pret “ienaidniekiem”.

Klusēšana

Visspēcīgākais lēnprātības paraugs pārbaudījumu ugunīs ir Jēzus. Kad Viņš teica, lai mēs nākam un “mācāmies no Viņa, jo Viņš ir lēnprātīgs un no sirds pazemīgs” (Mt 11:29), Viņš to domāja tādos veidos, ko mēs pat iedomāties nevaram. _____

Izlasi 1Pēt 2:18–25. Pēteris piedāvā vergiem pārsteidzošu padomu. Viņš apraksta, kā Jēzus atbildēja uz netaisnu un sāpīgu izturēšanos, un norāda, ka Viņš ir atstājis tiem “priekšzīmi, lai jūs sekotu Viņa pēdām” (1Pēt 2:21). Kādus lēnprātības un pazemības principus pārbaudījumos mēs varam mācīties no Jēzus, kā to šeit atklāj Pēteris? _____

Ir briesmīgi noskatīties, ja pret kādu izturas netaisnīgi. Un ir ārkārtīgi sāpīgi, ja mēs esam tie, kas saņemam šādu izturēšanos. Tā kā mums parasti ir spēcīga taisnīguma izjūta, mēs, notiekot netaisnībai, instinktīvi vēlamies “nokārtot visu taisnīgi”, īstenojot to, ko mēs uzskatām par taisnām un godīgām dusmām.

Nav viegli tā dzīvot. Un varbūt pat neiespējami, ja mēs nepieņemam izšķirošo patiesību – ka visās netaisnajās situācijās mums ir jātic, ka mūsu Debesu Tēvs visu kontrolē un ka Viņš rīkosies mūsu labā – saskaņā ar Viņa gribu. Tas nozīmē arī to, ka mums ir jābūt atvērtiem iespējai, ka mēs līdzīgi Jēzum netiksim vienmēr izglābti no netaisnības. Bet mums vienmēr jāatceras, ka mūsu Debesu Tēvs vienalga ir ar mums un uzņemas atbildību.

Pētera padoms, ņemts no Jēzus dzīves, ir pārsteidzošs, jo šķiet, ka būt tik klusam, piedzīvojot netaisnas ciešanas, ir lielāka liecība Dieva godam, nekā “cilvēku vešana pie taisnības”. Kad Kajafa un Pilāts uzdeva jautājumus, Jēzus būtu varējis pateikt daudz, lai izlabotu situāciju un Sevi attaisnotu, bet Viņš to nedarīja. Viņa klusēšana bija liecība Viņa lēnprātībai.

Kā tu tiec galā ar situācijām, kurās pret tevi izturas netaisnīgi? Kā tu varētu īstenot savā dzīvē vismaz dažus no principiem, ko mēs šodien aplūkojam? _____

Mūsu klints un patvērums

Cik gan bieži vislepnākie, visiedomīgākie un uzstājīgākie cilvēki ir tie, kas cieš no zema pašvērtējuma. Viņu iedomība un lepnums – un pilnīgs lēnprātības un pazemības trūkums – ir kā apsegs, varbūt pat neapzināti, tam, kas viņiem trūkst iekšienē. Viņiem ir vajadzīgs tas, kas ir vajadzīgs mums visiem: drošības, vērtības, pieņemšanas izjūta, īpaši saspringtos un ciešanu brīžos. Mēs to varam atrast tikai Kungā. Īsāk sakot, lēnprātība un pazemība, tā vietā, lai būtu vājuma pazīmes, bieži vien ir visspēcīgākā pazīme, ka dvēsele ir stingri nostājusies uz Klints.

Izlasi Ps 62:1–8. Kas, šķiet, ir šī psalma konteksts? Kādas domas Dāvids pasaka? Kādus garīgus principus tu vari mācīties no tā, ko viņš saka? Vēl svarīgāk, kā tu vari mācīties attiecināt šos principus uz savu personīgo dzīvi? _____

“Cilvēki bez iemesla kļūs par mūsu ienaidniekiem. Dieva ļaužu motīvi tiks pārprasti, ne tikai no pasaules puses, bet arī no brāļiem. Kunga kalpi tiks nolikti grūtās vietās. No oda tiks uzpūsti ziloni, lai attaisnotu cilvēkus, kas īsteno savtīgus, netaisnus nodomus. [...] Vīri tiks atklāti nepareizā gaismā, tērpti tumšos negodīguma talāros, jo ārpus viņu kontroles esoši apstākļi būs padarījuši viņu darbu sarežģītu. Uz viņiem norādīs kā uz cilvēkiem, kam nevar uzticēties. Un to darīs draudzes locekļi. Dieva kalpiem ir jāapbruņojas ar Kristus prātu. Viņiem nevajadzētu gaidīt, ka varēs izbēgt no ievainojumiem un nepareiza sprieduma. Viņi tiks saukti par entuziastiem un fanātiķiem. Bet lai viņi nekļūst mazdūšīgi. Dieva rokas tur Viņa aizgādības stūri, vadot Viņa darbu Viņa vārda pagodināšanai.” (Elena Vaita “The Upward Look” 177. lpp.)

Cik imūns tu esi pret citu nosodījumu un dzeloņiem? Visdrīzāk ne tik ļoti, vai ne? Kā tu vari pieķerties Kungam un noenkurot savu pašvērtību Viņā, kas tevi mīl tik ļoti, ka ir nomiris par taviem grēkiem, tādējādi palīdzot sev aizsargāties no citu izrādītās necieņas? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Kristus dziedinošā kalpošana” nodaļu “Patiesas izpratnes meklējumu nozīme” (453., 454. lpp.), grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Kalna svētruna” (298.–314. lpp.), grāmatā “Evaņģelizācija” nodaļu “Strādnieki un viņu īpašības” (630. lpp.).

“Grūtības, ar kurām mums jāstāpjas, lielā mērā var mazināt ar lēnprātību, kas apslēpta Kristū. Ja mums būs mūsu Meistara pazemība, mēs pacelsimies pāri nievām, noraidījumiem un īgnumam, kuriem ik dienas esam pakļauti, un tie vairs neapēnos mūsu garu. Visaugstākais cēluma pierādījums kristietī ir pašsavaldīšanās. Tas, kas pazemojumos un cietsirdīgas izturēšanās gadījumā nespēj saglabāt mierīgu, pašāvēģu garu, nolaupa Dievam tiesības viņā atklāt dievišķā rakstura pilnību. Spēks, kas Kristus sekotājiem dod uzvaru, ir sirids pazemība, tā ir zīme par viņu saitēm ar Debesu pagalmiem.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 301. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā pazemība ļauj mums “pacelties pāri” nievām un noraidījumiem? Kā tu domā, kas ir vissvarīgākā pazemības iezīme, kas ļauj mums to darīt?

2. Kā jūsu kultūrā skatās uz tādām rakstura īpašībām kā pazemība un lēnprātība? Vai tās tiek cienītas vai noniecinātas? Kādu spiedienu jūs piedzīvojat savā kultūrā, kas darbojas pret šādu rakstura īpašību attīstīšanu?

3. Vai starp mūsdienu cilvēkiem var atrast izcilus lēnprātības un pazemības piemērus? Ja jā, kas ir šie cilvēki, kā viņi pauž šīs iezīmes un ko jūs no viņiem varat mācīties?

4. Kāpēc mēs tik bieži lēnprātību un pazemību pielīdzinām vājumam?

5. Mēs redzējām, kā Dāvids meklēja Kungu kā patvērumu. Bet kā tas darbojas? Kā vienmēr atklājas šis patvērumš? Citiem vārdiem, kā mēs kā draudze varam būt patvērumš tiem, kam tas ir vajadzīgs? Kāda veida patvērumu piedāvā jūsu vietējā draudze? Ko jūs varat darīt, lai palīdzētu to veidot kā patvēruma vietu tiem, kam tas ir vajadzīgs?